

שלום לכל החברים והחברות,

החגים חלפו עברו להם, גלעד שליט חזר הביתה לשמחת כולנו, ואנחנו נכנסים לתקופה שכולנו מקווים שתאופיין בשגרה שקטה. ואצלנו בחצר מספר נושאים משמעותיים העומדים על סדר היום ואתייחס אליהם בדבריי. לאחרונה עסקו הנהלות הקיבוץ בשני נושאים אשר מלווים את הקיבוץ תקופה ארוכה. הנושא הראשון היה נושא עדכון המבנה הארגוני. הצוות שעסק בנושא בריכוזה של אוכמה הציג להנהלות את המלצתו. הנושא נדון בישיבה משותפת של הנהלה משקית והמזכירות, הצוות קיבל התייחסות והביא להנהלות לישיבה נוספת הצעה מעודכנת אשר תוצג לקיבוץ בשיחת קיבוץ במהלך חודש נובמבר. את נושא התשתיות הציג הצוות אשר עובד על הנושא במהלך השנים האחרונות. הצוות הציג להנהלות הצגה ראשונית של התוכנית ועלויותיה המוערות. ההנהלות בקשו להשלים נתונים שונים.

אחלק את דבריי לנושאים השונים:

דין ערכי: על מנת להתייחס לעבודת הצוות חשוב לי להתייחס מעט לסיבות להקמת הצוות. היות והקיבוץ והיישוב עובר תהליכים רבים ומורכבים בשנים האחרונות ברור כי החלטות שהוחלטו לפני שנה וחצי נראות היום כאילו עבר עשור מאז נדונו והוחלטו אך התעוזה והרצון לבחון את הדרך ולהתבונן שוב על ההחלטות מעידים על חוסנה ובריאותה של קהילה. וכמובטח, מעט היסטוריה. כזכור, בשנת 2010 הופעל שיוך הדירות, תהליך שיצר שינוי משמעותי במקורות הקהילה, במערך המיסוי ובהעברת הנכסים מן הקיבוץ אל החברים. בהמשך אנו מתקדמים גם בנושא שיוך ההון וגם כאן הסדרים אלה מייצרים מציאות שונה ביחסי קהילה ועסקים (הקרויים אחזקות היום) ובאוכלוסיה הנהנית מרווחי העסקים. תהליכים אלה אינם רק תהליכים טכניים אלא עומדת מאחוריהם תפיסת עולם של זכות להורשה העברת ההון והנכסים מן הכלל אל הפרט תוך חיזוק הפרט וחופש הבחירה שלו. על רקע תהליכים אלה, וכאשר נדון תקציב הקהילה בשנת 2010 והוצעו שינויים שונים במערך הסבסודים בקשו החברים, בקשה אשר קבלה מנדט משיחת הקיבוץ, כי ייערך דיון מסודר שמתייחס לא רק למשמעויות הכלכליות אלא יגזר מתוך תפיסת עולם. על כן צוות הדיון הערכי התחיל את הדיונים תוך הגדרת הדרך בה הוא רואה את קיבוץ כפר מנחם בעתיד ואני מוצאת לנכון להביאו שוב:

ישוב, עם תפקוד קהילתי איכותי, המשמר מסורות שהתפתחו בשנות הקיום הרבות של כפר מנחם, אשר יש בו ישות ייחודית (קיבוץ), רב דורית, שומרת על רצף דמוגרפי ארוך טווח. הייחודיות של הקיבוץ (אגש"ח) תבוא לידי ביטוי בתחומים בהם חשוב לחברי הקיבוץ לשמור על ערכים משלהם ושאינם "מובנים מאליהם" במסגרת היישובית הכוללת:

- ערבות הדדית
- דאגה לרמת חיים ראויה לכלל החברים
- מחויבות להמשכיות חברה רב דורית בקיבוץ
- שמירה על מחויבות כלפי חברים במצבי מצוקה
- מחויבות לסיעוד

כמו כן הגדיר הצוות את הערכים והעקרונות שרואה אותם כתשתית לחברה הקיבוצית בעת הזו ובעתיד, שלשמחתי רובם ככולם תואמים את הערכים אשר מרקוס הגדיר ומופיעים בדבריו בהמשך. כל אלה, חזון ערכים עקרונית, מהווים תשתית שאין לה ביטוי אם אינה מתורגמת למעשים והסדרי חיים ועל כן ניסה לבחון עקרונית אלה אל מול הסדרי החיים. באופן כוללני ניתן לומר כי בנושא זה בדק הצוות את האופן בו מתורגמת הערבות ההדדית ובקש לבחון דרך חלופית תוך שמירה על עקרונות שהציג. אנו שמחים כי הדיון העלה ועורר התייחסויות ועל כן נמשיך בדיון כדי להביא ולייצר הסכמות בציבור גם אם התהליך יימשך מעבר לשנת 2012. חשוב לי לציין כי נושא נוסף שצוות הדיון הערכי העלה הוא דירות היורשים כפוטנציאל לצמיחה. נושא זה נבחן ומטופל בנפרד תוך רצון לראות כיצד נוכל לקדם קליטה בדירות אלה.

פנסיה

השבוע התקיימה פגישה של "מבוא לפנסיה" אותו הציג אריה שטראוס היועץ הפנסיוני של הקיבוץ. מטרת פגישה זו הייתה להעלות את הידע והמודעות בקרב החברים לכל נושא הפנסיה, שהינו נושא מורכב מאוד אך בעל משמעות גדולה לכל אחד ואחת. בהמשך אנו עומדים לטפל בשני נושאים הנוגעים לכך: גובה היעד הפנסיוני ותקנון פנסיה. לפני מספר חודשים הועלתה בקשה למזכירות לטפל בנושא העלאת קצבת היעד הפנסיונית. כפי שכתבתי גם בעבר נושא זה נבדק כחלק אינטגרלי מתהליך האסטרטגיה הפיננסית הבוחן את מקורות וצרכי הקיבוץ. הצוות בוחן את האפשרויות השונות יחד עם אנשי המקצוע המתאימים ואפשרויות אלה יובאו בהמשך לדיון בהנהלות ולאחר מכן בקיבוץ. במקביל, ולאורך תקופה ארוכה ובהתמדה רבה בנה הצוות לבטחון סוציאלי הצעה לתקנון פנסיה אשר יובא גם הוא לדיון והחלטה של הקיבוץ.

צמ"ד

בשבוע שעבר התקיימה שיחת קיבוץ בה הוצגה המלצת צוות התשתיות והמזכירות למיקום שכונת הבנים הראשונה. נושא זה יובא להכרעה בקלפי בסוף השבוע הנוכחי. כמו כן התקיימה הרצאה לקיבוץ ע"י הגר קניאל, הרצאה שהציגה את משמעויות הקליטה לקיבוץ ולבנים בזווית שבשגרת היומיום אנו נוטים לעיתים להתייחס אליה פחות וחשיבותה הינה גדולה לאין שיעור. התייחסות זו נוגעת מחד לצורך של הקיבוץ בקליטה של חברים חדשים לשם התפתחות המשכיות וגדילה ומאידך לקושי ולמשברים שמביאה איתה הקליטה הן ליחיד למשפחה ולקהילה. קיבוץ כפר מנחם חווה בשנים האחרונות קליטה ליישוב שמחד מפיחה חיים, הגדילה את היישוב, ותרמה להתפתחותו ומאידך יוצרת קשיים וקונפליקטים לא פשוטים. הגר

בהרצאתה התייחסה לכך כי גם קליטה של בנים, בשר משרנו, אינה פשוטה כפי שנדמה תחילה וכי מדובר בתהליך ארוך שהקיבוץ כמו גם הבנים צריכים לפתוח את ליבם ולעיתים גם את כיסם על מנת להביא ליצירת קהילה חסונה תוססת ומתפתחת. תקציר ההרצאה מפורסם בהמשך. צוות צמ"ד ומנהלת הפרויקט נפגשו ביום שישי האחרון עם הבנים כדי לעדכנם בהתחדשויות: מיקום השכונה, תהליך ההכרות המיון, שנהיה רלוונטי מתמיד, וצפי להמשך. יש לציין כי הפרויקט בנוי משני תחומים מרכזיים הפן חברתי המורכב מתהליכי מיון וקליטה, והפן הטכני המתייחס לנושאים רבים: מיקום, תשתיות, אופן ניהול הפרויקט, דגמי בתים ועוד. אנו מנסים כל העת להתקדם בשני תחומים אלה במקביל.

תוכנית 2012

מבלי שנרגיש אנו עומדים בפני שנה אזרחית חדשה. כל מרכזי הועדות והענפים נדרשים כיום להכין תוכניות עבודה מסודרות עפ"י מטרות ויעדים ומתורגמים להצעות תקציב כך שנוכל להביאן לאישור ההנהלות והקיבוץ.

שיוך הון

כאמור, אושרו התקנונים, וכעת הצוות עובד במרץ להיערך להחתמת החברים והיורשים על כתבי הצטרפות לאגודת "עתיד כפר מנחם". אנו מבקשים את שיתוף הפעולה בנושא לשים לב למכתבים שמושמים בתא הדואר ולפעול לצורך קידום וסיום תהליך זה.

חורף גשום ובריא לכולנו,

חמוטל-מנהלת הקהילה

צילמה: נירה שויאר

ושבו בנים לגבולם!

הבטים רגשיים של קליטה

מתוך דבריה של הגר קניאל עו"סית, חברת קיבוץ מרום גולן, המתמחה בקליטה בקיבוצים

בשיחה שהתקיימה ביום ב' 25/1011

קליטה הוא תהליך העובר גם על הקולטים וגם על הנקלטים.
בדרך כלל בתהליכי קליטה עוסקים ב"חומר" כלומר בעניינים הכספיים ומזינחים את ההיבטים הרגשיים. קליטה משמעותה התרחבות, התרעננות, חידוש, חיים חדשים ושינוי. עם זאת קליטת בני אדם קלה יותר מקליטת אוכלוסיה שאינה בני אדם ולעיתים אף קשה יותר.
ההחלטה על מעבר למקום מגורים חדש כרוכה לא פעם במשבר גם לקולט וגם לנקלט. המעבר כרוך, לא פעם, בשינוי תעסוקתי העלול לגרום לטלטול, כך גם שינוי בנוחות ובהרגלי חיים. לוקח זמן להכיר את נורמות החיים וההליכות במקום החדש. מעבר למקום חדש מצריך הסתגלות מחודשת, בעיקר בהתחלה, כאשר רשתות התמיכה הקודמות אינן.
התמודדות המשפחה הנקלטת עם משבר המעבר, תלויה במשאבים הרגשיים שלה, כלומר עם איזה כוחות נפשיים מגיעה המשפחה אל תהליך הקליטה. תפקיד הקולטים הוא, בין היתר, לבדוק עם המשפחה כוחות אלה ולהציע עזרה ותמיכה במידה ונחוץ.
המשפחה הנקלטת תעבור חמישה שלבים מרגע המעבר ועד הקליטה האמיתית. יתכן ומצב זה יימשך שנה ויתכן אף שנתיים, כל משפחה בקצב שלה. יתרה מזו, לא כל בני המשפחה יעברו את השלבים באותו פרק זמן ויתכן כי יהיו פערים של מעבר שלבי הקליטה בתוך המשפחה עצמה.

השלב הראשון – שיכרון החופש:

לאחר ההתלבטות וקבלת ההחלטה על המעבר ישנה מעין תחושת חופש והקלה. מקבלי ההחלטה יעשו הכול על מנת להצדיק את ההחלטה שקיבלו. הם נמצאים במעין "ירח דבש", מחויכים ומרוצים. שלב זה (כידוע) לא נמשך זמן רב... ומיד אחריו מגיע -

השלב השני – מפגש עם התסכולים:

המשפחה נכנסת לשגרת חיים, מתחיל געגוע למה שהשאירו מאחור – רשתות תמיכה, משפחה, חברים ולעיתים גם עבודה. גם הילדים נמצאים בשלב הראשון בשיכרון ורק אחר כך מתחילים הקשיים. אצל מתבגרים המצב אף קשה יותר כי הם לא בחרו לעבור ונאלצים למצוא את מקומם בחברה חדשה ומגובשת והם עלולים להגיב על כך בכעס רב. ההורים גם הם בתקופת מעבר וקשה להם להכיל את קשיי הקליטה של ילדיהם. שכן כל אדם העובר למקום חדש צריך להתמודד עם מעמד חדש. כאן יש לציין כי גם המתבגרים הקולטים חווים קשיים חברתיים עם כל קליטה חדשה ומודאגים לגבי מעמדם הם. משתנים האיזונים החברתיים ושינוי במאזן הכוחות.
בשלב זה, הנקלט נראה לעיתים כ"אורח לרגע רואה כל פגע" כלומר, מעיר על כל דבר קטן שלא מוצא חן בעיניו ולעיתים רואה רק את השלילי.

רוב הנקלטים אומרים, כי הם באים בגלל "הקהילה" אך הם אינם יודעים מהם חיי קהילה עד שהם לא חיים בה. מתחילים ויכוחים על גובה המיסים, על תרבות, חינוך וכו'.
גם לקהילה הקולטת המצב אינו פשוט כי קשה להתמודד רגשית עם טענות כה רבות. כן משתנה האיזון בתוך הקהילה הקולטת ונוצר שינוי מאיים המאזן הכוחות בה. זה דורש בית בתוך הקהילה הקולטת – צריך לפנות מקום לדעות וכישורים חדשים.

השלב השלישי – הכרה באובדן (מדובר על אנשים בריאים):

הנקלטים חייבים להיפרד מהישן ועולות תגובות של כעס, עצב, תסכול, חרדה, הרהורי חרטה, התנתקות וכו'.

בשלב זה, החברה הקולטת חשה מאוימת על ידי הנקלטים, היא חווה תחושה של כפיות טובה, גם היא מתמודדת עם אבדן, אבדן של החברה הישנה, המוכרת. מציאות החיים הישנה משתנה.

תחושות אלה מקשות על החברה הקולטת להכיל את קשיי הנקלטים. תחושת האבדן של הנקלטים פוגשת את תחושת האבדן של הקולטים. זהו שלב קשה בו שני הצדדים חייבים לאזור כוח וסבלנות על מנת לעבור אותה בשלום.

השלב הרביעי – שלב ההתלכדות:

זהו השלב בו הנקלטים מתאגדים יחד נגד הקולטים. עולות טענות רבות ונראית נפילת אנרגיות משני הצדדים. נוצרים שני מחנות. זהו שלב בתהליך הקליטה, בו כל צד מחפש דרך כיצד להתגבר על התסכול אותו הוא חש.

אך עם רצון טוב משני הצדדים, המשפחות הנקלטות יגייסו משאבי התמודדות, יצרו רשתות תמיכה חדשות, ילמדו להכיר בנורמות החיים החדשות ובעיקר יסתגלו והחברה הקולטת תלמד גם היא להכיר בבעיות הנקלטים.

לעיתים הימצאות משפחה מורחבת מקילה על הקליטה אך לעיתים גם מקשה. הבנים חושבים שהגיעו למשהו מוכר אך מסתבר שהכול השתנה.

השלב החמישי – קליטה והסתגלות

כפי שנאמר קודם, על מנת להגיע לשלב זה דרושה סבלנות רבה, משני הצדדים. על כל צד ללמוד את "שפת" הצד השני, ולרצות להבין אותה, להכיר בקשיי הצד השני ולקבלם. קהילה קולטת תוכל לעיתים לוותר על הישג והמוכר ולהתמודד באומץ עם החדש, לבוא בפתחות לרעיונות חדשים, לאנשים חדשים והנקלטים ילמדו גם הם לקבל וללמוד את המנהגים והנוהגים שלא תמיד הם זוכרים. חווית הלימוד אמורה להיות הדדית – על שני הצדדים לפנות מקום לדעות ורעיונות אחרים וחדשים.

כדאי להקים פורומים משותפים ולתת מרחב לשני הצדדים. לשתף כמה שיותר חברים בתהליך הקליטה.

ליצור במודע מקומות מפגש פורמליים ובלתי פורמליים ולהעביר מידע שוטף על הנעשה, לעדכן כל הזמן.

נחוץ שיהיה צוות קליטה גדול כי זוהי עבודה שוחקת. הצוות צריך להתייחס גם לנקלטים אך גם לקולטים, לערוך ביקורי בית, לזהות את השלב בו נמצאים הנקלטים בתוך שלבי הקליטה ולתמוך. לברר צרכים וללוות.

יש ללוות גם את החינוך הבלתי פורמלי ולשים לב למתרחש בכול גיל.

בשיחה השתתפו חברים ונקלטים. צוין כי הקבוץ עובר תהליכי שינוי ארוכים ותהליכי קליטה ארוכים (קליטת ההרחבה) המקשים על הנקלטים

כן צוין, כי הנקלטים הם קבוצה שונה מחברי הקבוץ (גילאית וסוציו אקונומית) ויש צורך בתיאום ציפיות בין שתי הקבוצות והובעה תקווה, כי הם יתחברו עם אנשי ההרחבה קליטה זוהי אחריות כבדה. ודורשת התגייסות כל הקהילה לכך. יש לפתוח את הלב (ולעיתים גם את הכיס). דרוש צוות קליטה גדול שיתייחס לקולטים ולנקלטים כאחד.

ומהבנים, נדרש רצון להתערות ולהיקלט, לרצות לקחת חלק ולהיות שותפים בבניית קהילה מתחדשת. רק בכוחות משותפים התהליך יצליח!.

דיווחה אורה דביר.

שאלתי מספר חברים על יחסם לשינויים המוצעים בהסדרי חיים.
אני מביאה את דברי החברים :

הסתיוגות מהצעת הצוות

משה יפהר התייחס להצעות הצוות .

ואלו דבריו :

השאלה היא אם הקהילה שלנו רוצה לתפקד בתור קבוץ ואז אי אפשר להוריד את המיסוי, כי לא יהיו מקורות למימון צרכי הכלל והקהילה.
כך, אם לא יהיה סבסוד החבר יצטרך לממן ממשכורתו את כל הצרכים, אבל לא לכולם יש משכורת סבירה.
יש צבור, שיש לו הכנסה מועטת ושכבה קטנה יש לה הכנסה גבוהה. צמצום הסבסוד יגדיל את הפערים בקהילה.

מתבקש דיון ערכי על הדרך בה נמשיך לחיות כחברה

רינה קרן תיארה את הדברים עליהם יש לדון לדעתה ואת יחסה להצעות הצוות.

אני מביאה את דבריה :

אני חושבת שיש מקום לדון ברמת השותפות והערבות ההדדית, בהן אנחנו רוצים להמשיך לחיות. בעיניי זה החשוב מכל ומשליך על השאר.

נושאים אלו הם החשובים והמשמעותיים בחיינו ונותנים את הערך המוסף לחיים בקבוץ.

לדעתי צריך לשמר ערכים אלה, אך השאלה כיצד ובאיזו רמה?

עלינו לסכם לעצמנו, היכן אנחנו רוצים את הערבות ההדדית ובאיזה אופן ניישם אותה?

לדעתי, העקרונות המנחים אותנו, שהחברה היא רב דורית הלוקחת על עצמה את הערבות

ההדדית מלידה עד זקנה בנושאי הבריאות, הרווחה, הסיעוד והחינוך, **הם הקו המנחה בחיי**

החברה הקיבוצית גם כיום, כאשר הפרטה הולכת ומתרחבת.

אני רוצה לראות את המשך החיים שלנו בצוותא : עם תרבות משותפת, חדר האוכל הממשיך

להתקיים וכך גם המועדון, הבריכה ובית העלמין – כל אלו הם נכסי צאן ברזל של הקהילה.

אני אפילו שוקלת אם ניתן להגביר את השותפות ; זה מותר החברה שלנו מחברה אחרת!

אני חושבת, שגישת הצוות שלא מסבסדים את המצרך, אלא את הנצרך – נכונה.

אין שום סיבה שנסבסד חברים שמשכורתם גבוהה. חשוב שנסבסד חברים הזקוקים לכך. היכן שדרוש סבסוד, יש לסבסד את אלה הזקוקים לכך ולא את כולם, כי בכך הפערים מתרחבים. על אופן הסבסוד ועל גובהו, צריך לדון בנפרד.

הנושא הזה, לדעתי, לא הובהר מספיק לחברים. זו סיבה נוספת שאת הדיונים צריך לקיים **בקבוצות קטנות** ובכך להגיע אל מרב החברים ולהבהיר את הנושא. מטבע הדברים, כשהדברים נוגעים בכסף, החברים מתייחסים למשמעות האישית ולא לראיה הרחבה יותר – **מה הוא הנכון והצודק לחברה?**

אני חושבת, שאין לדון בקבוצות אינטרסנטיות אלא בעלות דעות שונות, לשמוע את הקולות והדעות השונים ורק לאחר מכן להוביל את המהלך, כשהנושאים המגוונים נידונו ולובנו קודם לכן **בפורום מצומצם**. כשיטה, זו שיטה נכונה שעשויה להביא דיון חשוב זה לכדי מיצוי והבנה רחבה, תוך כדי ראייה כוללת של הדעות השונות, יהיו מנוגדות ככל שיהיו.

הדיון הערכי נפל על הקבוץ כמו עב"מ

יזהר זלינגר בחר להתייחס לתהליך אותו מנחה הצוות.

אני מביאה את דבריו:

אני בטוח שכוונות הצוות טובות, אבל הדרך שגויה לחלוטין.

אני רוצה להתרכז בתהליך שנעשה עד עכשיו.

הצוות לא קבל מנדט מהקבוץ.

מדובר בצוות ממונה ולא בצוות נבחר והכניסה לתהליך לא אושרה ע"י הקבוץ, לפני שהתהליך החל.

הוא יועץ מומחה (שכנראה עולה כסף רב) ללא אישור והתוצאה היא, שיום אחד נודע לציבור שמנסים לעשות שינוי רדיקלי בהסדרי החיים, כשהציבור כלל לא מוכן לשינוי.

לצערי הרב מדובר ב"מכבסת מלים" ולמה הכוונה – במקום לומר, שמדובר בעצם בהעמקת ההפרטה מכניסים את המלה ערך. מלה עם קונוטציות כבדות ונכבדות, שאף אחד לא מבין מה היא עושה בהקשר זה.

בעבר, ידענו להעביר תהליך מורכב ועמוק הרבה יותר – תהליך ההפרטה הראשוני – בדרך סולידית ומשתפת בלי מומחים גדולים מבחוץ ועובדה, שהציבור לאחר דיונים ארוכים וממושכים אישר את המהלך.

עצה קטנה להמשך הדרך – ניתן לאסוף את כל הצוות שהוליד את ההפרטה בעבר ולהתייעץ עם חבריו כיצד הצליחו להעביר תהליך מורכב בדרך משתפת ושקולה.

לדעתי, יש נושאים הרבה יותר חשובים שצריך לדון בהם, כמו דיון מחודש בנושא התשתיות, שפור תנאי הפנסיה לכלל החברים ועוד.

אבהיר את הדילמה בעניין התשתיות: בתכנית הפרצלציה הוחלט על מגרשי חניה ע"י כל בית, מאיפה יהיה כסף לזה? לדעתי חלק מהחברים יעדיף במקום זה להקצות מגרשי חניה מרכזיים ולהפסיק את החניה בכל מקום וכדאי לדון בכך.

זו רק דוגמא קטנה!

יש להחליט על הערכים שלנו

מרקוס שנהב התייחס להצעות הצוות:

אני חושב, שהיה חוסר תאום בין הגדרת תפקיד הצוות לתוצר. צוות לדיון ערכי אמור לדון על ערכים – על איזה חברה אנחנו רוצים לבנות ולחיות בה. אין זה מתפקידו לבנות מודל כלכלי – חברתי. לדעתי, אנחנו צריכים להחליט אילו ערכים אנחנו רוצים לשמור ולאחר מכן לדון איך אנחנו מיישמים את זה כלכלית. הדיון אמור להיות על איך אנחנו צריכים לשמור על החינוך, על הקשישים שלנו, על בעלי צרכים מיוחדים, על הבריאות של כל האוכלוסייה ובמקביל לעודד את החברים לעבוד ולפרנס את עצמם בכבוד ללא תלות בחברה. חשוב לשמור על יחסים בן אישיים חבריים, כי אנחנו חיים באותה קהילה ובסופו של דבר כולנו רצים שיהיה פה טוב לכולם. אני מאוד מעריך את עבודת הצוות, שחבריו השקיעו וויתרו על זמן פנוי בשביל לעשות משהו עם כוונות טובות.

חברים שסירבו להתראיין השיבו תגובות מ-3 סוגים: אני ללא מעורב ולא מתמצא - אחוז גבוה יחסית מבני הדור השני. ההסדרים הקיימים נוחים לי ואין צורך לשנותם. תגובה המעידה על התלבטות.

הביאה לדפוס יהודית אפרתי

*אנורית שור וכל המשפחה בפכות חמות
אהלצית הנכבד אמיתי בן אירון וחלית*

אצביה פייפר ששהה הביתה בפכות הנכבד בביאק.

דיווחי הוועדות נדחו לחודש דצמבר.

דבר הרופא בנושא "בהלת האלטרזקסין"

בימים האחרונים ישנו "רעש" תקשורתי סביב שינוי של החברה המייצרת את הכדורים לאיזון בלוטת התריס, אלטרזקסין. לפניכם מספר הבהרות בנושא.

- במרפאה בכפר מנחם ישנו מספר לא מבוטל של חברים המטופלים בתרופה "אלטרזקסין" בשל תת פעילות בלוטת התריס.
- "אלטרזקסין" הינו הורמון סינטטי הזהה להורמון האנושי וניתן כתחליף לאנשים הסובלים מחסר בהורמון זה (בשל תת פעילות של בלוטת התריס/מגן).

- עד כה יוצר תכשיר ה"אלטרוקסין" על ידי חברת GSK, כעת יוצר התכשיר הופסק על ידי חברת GSK והתכשיר מיוצר על ידי חברת ASPEN .
- לא מדובר ב"התחכמות" של הקופה (לפחות לא במקרה זה) למכור תכשיר זול יותר, מדובר בהעברת קו היצור עצמו לחברה אחרת כך שלא ניתן לקבל את ה"אלטרוקסין" הישן, **הוא לא קיים!**
- הבעיה הינה שלמרות שהכדורים החדשים מכילים את אותו חומר פעיל "אלטרוקסין" הרי שבחברה החדשה המייצרת אותו בפס יצור אחר, הכדור החדש כולל חומרים "עוטפים" אחרים, הדבר יכול להשפיע על מידת הספיגה של הכדור בצורתו החדשה. משמעות הדבר כי במטופלים שהחלו טיפול בפורמולציה החדשה ישנו סיכוי מסוים כי ייצאו מהאיזון של רמת הורמון בלוטת התריס (החומר הפעיל יספג יותר או פחות).
- חשוב לציין - היציאה מאיזון (אם קורת בכלל) היא מינורית! ולא מסכנת כלל את המטופל. הפרסומים בעיתון נבעו על פי מיטב הבנתי מרצון עז ליצור סערה וממנה לזכות לפיצוי כספי!
- בכל מקרה, כאמור, **מדובר באותו חומר שאולי ייספג באופן שונה, לא מדובר בחומר פגום או רעיל** כפי שניתן היה להבין מחלק מהפרסומים.
- לכן, כל מה שנדרש לעשות זה לחזור על בדיקת TSH למטופלים באלטרוקסין החדש, לאחר 6-8 שבועות לפחות מהתחלת הטיפול בתכשיר החדש! אין שום בהלה, ולא נדרשת שום בדיקה דחופה. אין צורך, וגם לא טעם, מבחינה רפואית לבצע בדיקה קודם לכן! במידה וישנה יציאה מאיזון לרוב היא תהיה קלה ותדרוש שינוי מזערי במינון האלטרוקסין השבועי.
- בתקופה הקרובה המרפאה שלנו בכפר מנחם תדאג לזמן באופן הדרגתי ועל פי לוח הזמנים מאז תחילת הטיפול (כאמור, אין טעם לבדיקה בתקופה של פחות מ 6-8 שבועות מרגע שינוי הפורמולציה) את כל המטופלים לבדיקת דם במרפאה. אגב, לקוראים שורות אלו ושואלים עצמם "מה זה לעזאזל תת תריסיות? ומזה אלטרוקסין? איך אני יודע שאין לי את זה?" - אז, אם את/ה לא יודעים על זה, אז אין לכם בעיה בבלוטת התריס! בכפר מנחם נלקחת בדיקת מעבדה לרמת פעילות בלוטת התריס כל שנה לכולם כחלק מבדיקות השגרה!

אז...
שניהיה בריאים!

דני אלברט

בימים אלו התחיל מבצע חיסונים נגד שפעת.

הציבור מוזמן למרפאה להתחסן.

צוות המרפאה.

שאלתה בעניין הגדלת סכום הפנסיה:

לפני מספר חודשים התקיימו מפגשים בנושא העלאת סכום הפנסיה. מאז ועד היום לא קבלנו שום מידע האם העניין מטופל ומה קורה. אבקש לדעת עם כן, איפה נמצא הדיון בעניין.

תודה איה

העברתי את השאלתה לחמוטל ואת תשובתה ניתן למצוא בדיווחה.

יהודית.

צילמה : נירה שויאר

אחרי שנים רבות שוב הבשילה הכותנה בשדותינו.

בטיחות בדרכים

לאור הרחבת הישוב וצמיחתו גדלה מאוד כמות הרכבים הממונעים, מאידך עלתה כמות הקלנועיות של המבוגרים, ישנם ילדים רבים רוכבי אופנים וקורקינטים והולכי רגל וכמובן טוסטוסים ואופנועים. כל אלה נעים על תשתיות כבישים ושבילים שמתואמים לשנים עברו בהם הייתה כמות קטנה בעשרות מונים מהיום. אני פונה לכל בעלי הרכבים לנהוג במשנה זהירות ואיטיות בשטח הקיבוץ. לכל בעלי הקלנועיות והכלים הדו גלגליים להסדיר פנסים תקינים ופסים זוהרים (החורף קרב ובא).

אבי בן צבי

מרכז משק.

